

Konservative Folkeparti ikke samtidig kan gå ind for en forenkling af skattesystemet.

Kim Behnke (FP):

For at forebygge spørgsmål fra hr. Buksti skete der noget i bygningen ved siden af, nemlig Børsen, i foråret 1973, altså længe før Fremskridtspartiet var blevet valgt til Folketinget.

Da blev der afholdt et stort arrangement derovre, hvor alskens fremmødte kunne stille spørgsmål til Mogens Glistrup om, hvilken politik dette Fremskridtsparti havde tænkt sig at føre. Det allerførste spørgsmål, Mogens Glistrup blev stillet dengang, var: Hvilken afregningsmetode vil advokaten anbefale, når det gælder moms og punktafgifter? Set i bakspejlet kan man jo undre sig over, at det lige var det spørgsmål.

Svaret fra Fremskridtspartiet var dengang, og det er det stadig i dag, at den allernemmeste måde at gøre det på er, at virksomhederne i forbindelse med afslutningen af deres årsregnskab – hvad enten det er den 31. december eller et andet tidspunkt i løbet af året – opgør deres afgiftstilsvaret til det offentlige og betaler. Se, det er jo en forenkling, der vil noget, uanset om vi taler moms eller punktafgifter osv. Alt det, vi taler om her, er jo udelukkende en likviditetsdiskussion og ikke noget som helst andet, så længe før Fremskridtspartiet havde taget stilling til alt muligt andet, herunder landbrugs politik, var dette punkt altså afklaret.

Når det gælder nærværende forslag, er noget af det, der har overrasket mig mest, at man under »Miljømæssige konsekvenser« slet ikke tager højde for den kendsgerning, at hvis de landmænd, som skal af med 1,9 mia. kr. for at holde kreditorerne fra døren og kunne betale til foderstofkompagniet og landbrugets realkredit osv., skal være i stand til fortsat at betale deres regninger og stadig få margarine på rugbrødet, er der kun én eneste måde at gøre det på: at presse produktionen yderligere i vejret. Man glemmer helt at tage højde for, at en lang række landmænd vil være nødsaget til at presse deres produktionsapparat yderligere til skade for miljøet.

En anden ting, man også glemmer, er, at sammenligningen med byerhverv – en eller anden grosserer eller en eller anden købmandsbutik, der henter nogle hyldevarer ind og sælger dem, osv. – ikke holder. Sådan fungerer det altså ikke i landbruget, og man har oven i købet også skovbrug med. Men for egetræsproducent-

ter kan der gå tre-fire generationer, inden man overhovedet ser afkastet af det, man har investeret i, og uanset hvor mange kemikalier man hælder i grisene og på kornet, kan man altså ikke hamle op med de afkortede kredittider.

Derfor vil dette forslag udelukkende være med til at skade dansk landbrug, dansk fiskeri, dansk skovbrug og dansk dambrug hele vejen rundt, og det vil Fremskridtspartiet ikke være med til. De er vores basiserhverv, og de bliver i forvejen udsat for klapjagt fra alle, lige fra miljøfanatikerne til skattemyndighederne. Den ene virksomhed efter den anden bukker under og lukker, og hver gang har det følger virkninger langt ind i det danske samfund, fordi forædlingsindustri og alt muligt andet bliver udsat for at lide tab.

Det billede, som nogle i øjeblikket har af det danske landbrug, nemlig at det er nogle svinebaroner, hvor pengene vælter ind, er altså ikke dækkende for det samlede danske landbrug. Der er planteavlere, gartnere og alle mulige andre, som har meget, meget svært ved at få økonomien til at hænge sammen, fordi de er udsat for en behård konkurrence fra udlandet, og vi ønsker ikke, at danske borde skal fyldes med flere importerede grønsager eller kødvarer osv., end tilfældet allerede er i dag. Vi ønsker at bevare en dansk produktion på dansk jord, og det opnår vi bedst ved at lade være med at hente 1,9 mia. kr. ud af erhvervet, og derfor indstiller vi lovforslaget til forkastelse.

Frank Aaen (EL):

Landbrugerhvervet er uden sammenligning det erhverv i Danmark, der modtager den største støtte overhovedet fra det offentlige. Pr. landbrug er vi i øjeblikket oppe på ca. 300.000 kr. i årlig støtte, altså virkelig et helt kolossalt tal, og derfor er det selvfølgelig på tide at kigge på det.

Jeg er fuldstændig med på, at det ikke er sådan, at landmændene overalt svømmer i penge. Vi har presset dem ud i en produktion, som er så kapitaltung, at de er gældsatte og derfor rent faktisk meget ofte er i en gældsklemme, som jeg sådan set gerne vil hjælpe dem ud af; men det er en anden diskussion end den, vi har i dag.

Jeg synes, man skal være opmærksom på, at her har vi igen et eksempel på en skjult statsstøtte, som har fungeret i årevis, og vi kan sige tak til regeringen, fordi den inden for de sidste par år faktisk har kastet lidt lys på den. Der er